

'T STRAKSKE

Bij voorkeur te gebruiken voor 25/10/02, bewaren in de koelkast tussen 4 en 6°C

inspirerend, condenserend en transpirerend
ledenblad van de faculteitskring

Jaargang 67, nr. 0 - academiejaar 2002-2003
V.U.: Tim De Roeck, Westhinderlaan 11, 8420 Wenduine

INHOUD

Inhoud.....	2
Editoriaalken.....	3
Woordje van de praeses.....	5
Jommekes Moppentrommel.....	8
Oproep VVN.....	10
Infodag 1ste kan.....	11
Poëzie.....	14
WiNA's skireis.....	15
Verhandeling van een schacht.....	18
Voordoop-opdrachtjes: de foto's.....	20
Den Ieste Fuif.....	24
Ouderlesdag.....	27
Winnaars van vorige wedstrijdjjes.....	28
Cartoon.....	31
Glijbaantjes.....	32
De oefencantus.....	34
Gratis BBQ.....	36
Wist U Dat... ?	39
WiNA's Wacky Weekend.....	40
Game_Zone.....	44
Sport op het Bord.....	46
Speelgoedinzameling.....	48
Ewel mersie, zie.....	50

RED MEAT

hot buttered fungus

from the secret files of
max cannon

Hey Steve, I'm taking the family up to the lake for the weekend, and I was wondering if you and Barb would like to come along.

Thanks for asking, Ted, but my doctor says that I can't be out in the sun at all until they can figure out what's wrong with my skin.

Well, I'm not a doctor...but I'd have to say that a little sun couldn't possibly make you look any more hideous than you already do.

EDITORIAALKEN

*"Life is too important to be taken seriously."
(Oscar Wilde)*

Gegroet beste lezertjes,

Wederom beschik ik over het voorrecht en het plezier om het allereerste artikeltje te schrijven dat jullie onder ogen krijgen. Tenzij je, in een anarchistische bui bijvoorbeeld, natuurlijk plotsklaps beslist om eens heel gedurfd het Strakske te beginnen lezen op een andere, willekeurige pagina.

Dit weekend was het weer zover. 1 november, allerheiligen, herdenking van onze dierbare overledenen en dat ondanks het feit dat ze niet heilig zijn en dus eigenlijk op allezielen, de 2de november dus, zouden moeten herdacht worden. Maar tegen traditie kun je niet op, toch niet zonder enkele heilige huisjes te breken, in de familiekring wel te verstaan.

De jaarlijkse "feest"dag begint met de autorit naar Aalst, waar mijn lieve grootmoeder woont. Prijs ik mezelf gelukkig dat ik aan zee woon, want elk jaar zien we aan de andere kant van de E40 een massa auto's in de file staan richting kust. Mensen die in de westhoek de bloemetjes gaan buitenzetten.

Het minst aangenaam van al is eigenlijk de wandeling zelf naar het kerkhof. Meestal doen de weergoden namelijk goed hun best om de weerstand van de mensen op 1 november eens goed te testen. Eens op het kerkhof aangekomen krioeelt het van bloemenverkopers die naast de klassieke bloempotten de meest geschikt bloemstukken aan de man proberen te brengen. En natuurlijk vooral oude mensen, veel oude mensen. Oude mensen die met een karretje witte chrysanten van graf tot graf trekken. Traditie.

De weg die we elk jaar volgen ken ik sinds mijn 15de al vanbuiten. Eerst naar mijn opa, in de afdeling der recre-meerden. Ik vermoed dat mijn oma echt een onzevader en een weesgegroetje opzegt in zichzelf, ikzelf gebruik de tijd tussen de twee kruistekens om de weinige herinneringen die ik heb aan mijn grootvader nog eens boven te halen. Eigenlijk zijn het er maar drie.

De meest heldere herinnering die ik heb gaat terug tot de zomer voor hij gestorven is. Bij de overgang van het 1ste naar het 2de leerjaar kregen we "serieuze" vakantieblaadjes mee. Eén van die opgaven was in de vorm van een vergelijking gegoten: 2 smurfen, een plus-teken drie puntjes, een is-gelijk-aan-teken en 5 smurfen. Naar mijn mening zijn vergelijkingen niet iets voor 6 of 7-jarige kinderen, maar soit, die zomer heeft hij heel geduldig uitgelegd hoe ik tot de oplossing kwam.

De twee andere herinneringen zijn eerder beelden van hoe ik mijn grootvader het meest gezien heb: slapend in de leren zetel bij mijn grootouders thuis en lezend in een strandstoel voor de kabine in het zonnetje.

Bij de andere graven verslapt de aandacht, waarschijnlijk door het feit dat ik de dode mensen alleen van de afgebleekte foto ken. De gedachte aan de taart die ongeduldig in de koelkast ligt te wachten op onze terugkomst flitst even door mijn hoofd. Soms vraag ik me af of ik het later zelf zou doen. Zo in massa naar het kerkhof trekken om samen met enkele honderden andere mensen een pot chrysanten voor het graf te gaan zetten.

Want je moet toegeven, uiteindelijk is het nogal hypocriet om enkel op een vrije gure novemberdag onze overledenen te gaan herdenken. Mij lijkt het veel gezelliger om ergens in april naar het kerkhof te trekken. Dan zou het een aangename wandeling zijn, het zonnetje zou schijnen en op zo'n momenten borrelen de leuke herinneringen waarschijnlijk vanzelf op. En dan zou je tenminste een leuk lentebloemetje kunnen zetten, dat met een beetje geluk de hele zomer overleeft, in plaats van na een week bloei totaal van een verrotten. Maar ja, tradities hé...

greetz,
 <TIM> aka WEEDEPECKER

Geachte leden,

Nu ik net twee lekker gemarineerde brochetten en zelfgesneden (en gebakken uiteraard) frietjes overgoten met een perroomsausje verorberd heb, ben ik klaar om mijn eerste officiële voorwoordje van dit jaar te schrijven. Een flesje Australische Shiraz-wijn van het lang vervlogen jaar 2001 ter mijner hand om de inspiratie te bevorderen. *[invwEEdpEckEr: indien de wijn voor Muriël bedoeld was, probeer volgende keer Breezer, indien het voor jezelf was, probeer de Kama Sutra]* Eventjes een eerste glaasje ingieten en we zijn vertrokken. Mmm, een rijk aroma en een alcoholhoudende smaak, ideaal!

Vooreerst zou ik een oproep willen doen voor volgend jaar: "Studenten, schrijf jullie tijdig in!" Het klinkt misschien logisch maar het gebeurt niet. In 1ste kan is de gemiddelde student totaal niet zeker van zijn keuze en wacht daarom enkele weken met zijn inschrijving teneinde een geheel loopwerk te voorkomen om zich terug uit te schrijven. Slim gezien, want aan de unief van Gent word je altijd minimaal een 3-tal keer doorverwezen vooraleer je bij de juiste persoon terechtkomt. Dan is even wachten met inschrijven gemakkelijk gebeurd. De minder leuke kant van de zaak is dan dit: de cursusdienst van een goede FK-kring kijkt een week voor de aanvang van het academiëjaar op het net voor het aantal reeds ingeschreven cursuskopers en besteld voor deze alle cursussen van het eerste semester. Leuk idee, maar de studenten wiens inschrijving nog niet in orde was kopen ook reeds hen cursus in de eerste week want ze zien dat het hier heel tof is (en terecht!). Resultaat: veel te weinig cursussen bij de eerste levering en gezaag en geklaag van studenten en/of proffen. Vergeet ook niet dat dit niet enkel het geval is in 1ste kan: in 2de kan schrijven degenen die 2de zit gehad hebben, wat een hoog aantal is, zich automatisch te laat in. Ook hier problemen dus.

U ziet inderdaad dat er eigenlijk gewoon een probleem is dat altijd zal blijven bestaan, maar desondanks kan ik met een heel grote zekerheid zeggen dat elke goed student die regelmatig de les bijwoont al zijn cursussen had voor de 1ste en 2de week verstreken waren. Ook dit jaar heeft onze cursusdienst dus optimaal werk geleverd, maar laat ik ook niet vergeten ons nieuw kopiecenter Reproduct te feliciteren voor de prachtige samenwerking. Ook voor onze leden is Reproduct een heel goede aanwinst aangezien zij daar kunnen kopiëren aan de prijs van 1 frank (0.025 euro) per blad, het voordeligst voor een student in Gent.

Dit even rechtgezet kan ik beginnen aan een kleine samenvatting van de eerste weken. Alle gratis vaten zijn leeg. De gratis barbecue was lekker dankzij de ronde buikjes van degenen die het slechte weer toch getrotseerd hebben. Den leste Fuif was boordevol eerstekanners met ook hier een leuke trend: "De eerstekanners van dit jaar zijn heel studiebewust en gelijk hebben ze!" Fuiven en de volgende dag toch de lessen bijwonen, het deed me een groot plezier. *[nvwEEdpEckEr: zorg maar dat ze je binnen hier en 3 jaar niet ingehaald hebben :-p]* Het concert van Beethoven verweende dan weer onze oortjes. De oefencantus zorgde voor weeral 3 lege vaten en veel meer volle schachten, drinken zullen ze nog wel leren. Het muurklimmen was vermoeiend, maar eens zo goed voor onze conditie. Het aftellen naar ons Wina Wacky Weekend en onze skireis is begonnen, mail ons voor meer informatie. De andere activiteiten en de bijkomende leute liggen nog op mij en u te wachten! En voor de proffen die dit lezen: Ook al lijken dit veel activiteiten, toch heeft reeds de meerderheid van onze leden zijn cursussen eens rustig opengedaan en de eerste kennismaking overleefd, de toekomst lijkt rooskleurig! *[nvwEEdpEckEr: toch door de glazen van een jeannette-bril...]*

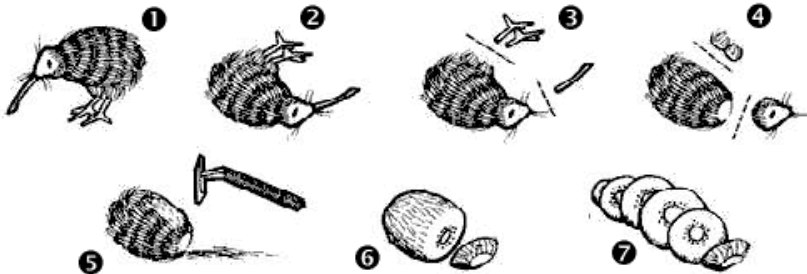
Voila, mijn fles wijn is nog halfvol (wat een optimisme!) maar mijn stukje tekst bijna volledig. Laat mij afsluiten met een opsomming van het moois wat ons te wachten staat: 12urenloop, de doop en voordoop, de pinteliersavond, de Proms, een avondje lasershooting, een nachtje fuiven op de 100 liefst gehoorde liedjes van Winezen, het super Wina Wacky Weekend

en nog een heleboel andere activiteiten: pizza-avond, bierbowling, ouderlesdag, concert E. Grieg, Sinterklaas, FK-fuif, nog een Wina-fuif, schachtenconvent, Massacantus, Gewoonweg teveel om op te noemen en hetgeen ik hierboven vergeten ben is zelfs nog beter en leuker!

Hou dus onze site en mailinglijst in het oog voor al dit moois en vergeet tussendoor zeker niet af en toe te studeren. Misschien nog een laatste tip: bekijk tijdens het studeren ook eens onze cursussite, hij kan je alleen maar tijd besparen.

Groetjes,
BV

How to prepare a Kiwi

Eentje voor de insiders... ;-)

Naar het schijnt zou deze rubriek nogal geliefd zijn bij de gemiddelde lezer van het Strakske. Daarom heb ik besloten om deze rubriek ook dit jaar gewoon voort te zetten. En natuurlijk vanwege het feit dat het copy-pasten van enkele moppen relatief weinig van mijn tijd vergt... :-) Bij deze wil ik ook een oproep doen aan alle mensen die af en toe van hun bureaustoel donderen omdat ze net de grap van de eeuw via e-mail binnengekregen hebben: stuur die handel gewoon door naar: **scriptor@wina.rug.ac.be** . Je medestudenten zullen je dankbaar zijn.

From: Ilona Vanaert
To: scriptor@wina.rug.ac.be
Sent: Wednesday, September 04, 2002 1:06 AM
Subject: de schuur

Er zit een man aan de bar van een café een biertje te drinken en naast hem komt een vent staan die helemaal in het leer gekleed is, compleet met leren pet en kettingen. De man met het biertje zit hem steeds vanuit zijn ooghoeken op te nemen, waarop de man in het leer vraagt: "moet je wat?" "Eh, nee!", is het antwoord, "maar u ziet er een beetje apart uit!" "Nou", zegt die vent in het leer, "ik doe aan SM." "Aan wat?" "Aan SM, je weet wel, een beetje het ruigere werk met zwepen en kettingen enzo. Ik heb thuis in de tuin een hele houten schuur ingericht, als je wilt mag je wel effe met me mee." De man van het biertje besluit om mee te gaan. In de schuur aangekomen zegt die man in het leer: "Nou, kleed je maar uit." Dat doet hij dan ook en de man in het leer warmt hem een beetje op en zet hem met zijn jonge heer klem in de bank-schroef. Vervolgens haalt hij de stang eruit en gooit die in een hoek, daarna pakt hij een grote zaag van het gereedschapsbord en loopt op het slachtoffer af. Deze roept met grote ogen vol van angst: "Wat ga je doen? Ga je hem eraf zagen?" "Nee", zegt de vent in het leer, "dat doe jij, ik steek de schuur in brand."

From: "Thomas Geltmeyer" <thogelt@hotmail.com>
To: scriptor@wina.rug.ac.be
Sent: Thursday, October 10, 2002 7:31 PM
Subject: jommekes moppentrommel

The 7 Dwarves are standing outside a convent. Then Happy goes and knocks on the door. A nun answers and says "Can I help you, my child?" Happy says: "Are there any 3 foot nuns in this convent?" The nun is puzzled, and says "No, there are no 3 foot nuns in this convent." Happy thinks for a minute, then says "Are there any 3 foot nuns in this city?"

The nun says "No, there are no 3 foot nuns in this city." So Happy leaves and forms a huddle with the rest of the dwarves. Then a few minutes later, Doc leaves the huddle and goes and knocks on the door. The same nun answers and says "What now?" Doc says, "Ok, are there any 3 foot nuns in this state?" The nun says "No! There are no 3 foot nuns!" Doc thinks, then says "Are there any 3 foot nuns in this country?" The nun is starting to get mad, and says "NO! THERE ARE NO 3 FOOT NUNS!" So Doc leaves and returns to the huddle. A few minutes later, Sleepy goes and knocks on the door. The same nun answers. Sleepy says "Are there any 3 foot nuns on this continent?" The nun says "NO!! HOW MANY TIMES DO I HAVE TO TELL YOU??? THERE ARE NO 3 FOOT NUNS!!" Sleepy says "Are there any 3 foot nuns anywhere in the world?" The nun says "NO!!" and slams the door in this face. Sleepy returns to the huddle, then a few minutes later, all the dwarves start running around laughing and chanting "DOPEY FUCKED A PENGUIN! DOPEY FUCKED A PENGUIN!"

From: "Peter De Bouvere" <peter@debouvere.be>
To: "Tim De Roeck" <scriptor@wina.rug.ac.be>
Sent: Sunday, October 13, 2002 11:22 PM
Subject: Irisch wedding

A wedding occurred just outside Cavan in Ireland. To keep tradition going, everyone gets extremely drunk and the bride's and groom's families have a storming row and begin wrecking the reception room and generally kicking the shit out of each other. The police get called in to break up the fight. The following week, all members of both families appear in court. The fight continues in the courtroom until the judge finally brings calm with the use of his gavel, shouting, 'Silence in court!'

The courtroom goes silent and Paddy, the best man, stands up and says, 'Judge, I was the best man at the wedding and I think I should explain what happened.'

The judge agrees and asks Paddy to take the stand. Paddy begins his explanation by telling the court that it is traditional in a Cavan wedding that the best man gets the first dance with the bride.

The judge says, 'OK.'

'Well,' said Paddy, 'after I had finished the first dance, the music kept going, so I continued dancing to the second song, and after that the music kept going and I was dancing to the third song, when all of a sudden the groom leapt over the table, ran towards us and gave the bride an unmerciful kick right between her legs.'

Shocked, the judge instantly responded, 'God, that must have hurt!'

'Hurt?' Paddy replies. 'He broke three of my fingers!'

OPROEP VVN

Natuurkunde? leuk!!!

OK, we hebben het hier natuurlijk niet over de natuurkunde uit de lessen, maar over de Vereniging voor Natuurkunde (VVN).

Wat doet de VVN dan? Wel, wij organiseren lezingen, bedrijfsbezoeken en natuurlijk ook minder wetenschappelijke activiteiten, zoals schaatsen en bowling. Daarop is trouwens iedereen welkom! We beperken ons niet tot natuurkundestudenten...

Verleden jaar zijn we drie dagen naar JET (Oxford) geweest om daar de plasmafusie-reactor te gaan bekijken. Professor 't Hooft was te gast bij ons, een Nederlandse prof die enkele jaren geleden de Nobelprijs gewonnen heeft voor zijn onderzoek!

Dit jaar zal je ook nog van ons horen. In het eerste semester hebben we al lezingen klaarliggen over hoogvermogen-lasers en over textuuranalyse van metalen. In het tweede semester volgt dan nog een uitstap naar het buitenland... Hou in ieder geval de muren op de Sterre in de gaten!

Voor meer informatie kan je altijd terecht op vvn@student.rug.ac.be of op <http://student.rug.ac.be/vvn/>

WiNA is op geen enkele wijze verbonden met deze vereniging en is niet verantwoordelijk voor de inhoud van deze commerciële boodschap. ;-)

Maandag 30 september, de laatste dag van het langste verlof in jullie leven, en dan plaats en ze daar de introductiedag! Kan me inbeelden dat de meesten onder jullie reeds ijverig zondagavond naar Gent gekomen zijn om jullie nieuwe biotoop eens te verkennen. En het bewijs dat sommigen daar meer dan behoorlijk in geslaagd zijn, daar konden we maandagmorgen ook niet naast kijken! Om half tien aan de Ledeganck, dat is stilletjes aan traditie, om te luisteren naar de speech van de decaan. Maar nieuwe decaan, nieuwe speech: geen bloedgroepen meer, geen 60% die gebuisd gaat zijn, geen eenzame kerstavonden meer achter ons bureau, we gaan zelfs besef hebben van de jaarwisseling! Hoera!!!! De informatica is er qua inschrijvingen stevig op achteruit gegaan, de wis- en natuurkundigen zetten evenwel een grote stap voorwaarts. De chemici zullen niet veel brouwsels kunnen laten exploderen, maar binnenkort is geen enkel vliegje, boterbloempje of beschimmelde confituurpot in uw frigo nog veilig voor die heuse horde nieuwe biologen. En de geografen, geologen en landmeetkundigen houden net als elk jaar het hoofd boven water.

Van de Ledeganck ging het te voet, per fiets of met de auto naar de Sterre, waar jullie minstens 4 jaar in meer of mindere mate zullen vertoeven. Vraag me trouwens nog steeds af wat Vermang daar plots in zijn ontbloot bovenlichaam op de hoek van de Zwijnaardse stond te doen... *[nvwEEdpEckEr: ik was al lang content dat het enkel zijn bovenlijf was]* Tegen half elf - kwart voor elf was iedereen gearriveerd en kon professor Impens aan zijn speech beginnen. Zoals gewoonlijk leerde hij jullie doodkalm en heel duidelijk alles wat jullie in je eerste jaar moeten weten over de universiteit Gent. Professor Van den Bergh deed er nog een schepje boven op door al aan het practicum wis- of natuurkunde te beginnen van het tweede semester. Dat was wel al heel ijverig, maar zeker niet onbelangrijk!

En dan, misschien de informatie waar jullie al lang op zaten te wachten. Wat is WINA nu eigenlijk? De club waar jullie misschien ook minstens 4 jaar deel van zullen uitmaken, waar jullie vrienden voor het leven zullen ontmoeten, waar lief en leed met elkaar gedeeld wordt, maar vooral de club die jullie meer voor- dan nadeel biedt. Denk maar aan de mooie kortin-

gen op cursuspakketten, fuiven, cantussen, toneelstukken en andere cultuuractiviteiten, gratis bbq, agenda, guidogids,... Enfin, te veel om op te noemen, u was er immers zelf bij.

Zo zenuwachtig als hij groot was, dus niet zo heel zenuwachtig, kwam onze praeses naar voor om u dat allemaal te vertellen. Na wat gepruts met de computer, tja, al die informatici zaten natuurlijk boven, waar de lidkaartenverkoop al volop aan de gang was na de speech van Steven, kon hij toch van start gaan. Ik kan u verzekeren dat het niet zo eenvoudig is te spreken voor zo'n groep mensen, maar hij heeft zich met glans van zijn taak gekwijt. Trouwens heel verrassend om te weten dat de Overpoortstraat ingesloten is door cafes en frituren! 's Middags kreeg iedereen de kans om iets te gaan eten in den Astrid of elders en rond twee uur - half drie waren de meesten er terug voor een rondleiding op de Sterre: de auditoria, de kelder, het dak, *[nvwEEdpEckEr: waarvan de deur gesloten was, zodat we eigenlijk geen (z/d)ak gezien hebben...]* het ARC, S2, de Galglaan, denk niet dat er nog iets is dat jullie niet weten zijn. Professor Matthys was ook nog zo vriendelijk om nog speciaal voor de natuurkundigen ook een woordje te placeren!

En dan, eindelijk, na al dat gewandel en dat gebabbel hadden we toch wel dorst gekregen. Geen probleem! In ons clubcafé de Cantus lagen immers 180 gratis bonnetjes op ons te wachten. Voor ieder wat wils! Nog beter dan een gratis vat! *[nvwEEdpEckEr: eigenlijk niet, want niet iedereen drinkt bier, normaal hebben wij dan meer :-)]* En zo werd het langzaam half vijf en al wat sneller half zes en plotseling was het half zeven en toen kregen we honger en toen hebben we die honger gestild en dan kregen we weer dorst, maar we hadden weer geluk, want ons ander clubcafé, de Sjakosj, was ondertussen ook al open.

En daar werd het nog rapper tien uur en elf uur en de pintjes vloeiden gelijk nog rapper binnen dan in de Cantus, waardoor het plots voor sommigen zeer donker werd en de weg naar huis nog veel vager en het aantal uurtjes slaap dat ons nog restte nog veel minder en dan weet ik het niet meer. Want dan ben ik braafjes naar huis gegaan na een plezante en geslaagde introductiedag. *[nvwEEdpEckEr: elk zijn verhaal hee...]* Veel dank aan alle mensen die meegeholpen hebben, in het

bijzonder Bart, Steven, Tim en de cursusdienstjes en ook dank aan Professor Impens en Professor Matthys voor het vertrouwen dat zij in WINA stellen!

Tot binnenkort,
Klaartje

Om één of andere bizarre reden is in het InfoStrakske geen plattegrond opgenomen, bij deze maak ik het goed...

- 40.01 S1
- 40.02 S2
- 40.03 S3
- 40.04 S4
- 40.05 S5
- 40.08 S8
- 40.09 S9
- 40.12 S12
- 40.13 S13 (studentenverblijf)
- 40.21 S21 (inkomgebouw)
- 40.22 S22 (prefabgebouw)
- 40.23 S23 (schrijnwerk)
- 40.24 S24 (magazijnen)
- 40.25 S25 (Garage)
- 40.27 S27 (schietsand)
- 40.29 S29 (bouw - schilderwerk)
- 40.30 S30 (Museum Wetensch. + schilderwerk)
- 40.31 S31 (loods - bouw - meubel - Museum Wetenschappen)
- 40.32 S32 (loods - mag GBO)
- 40.33 S33 (loods)
- 40.34 S34 (werkplaats tuiniers)
- 40.35 S35 (loods)
- 53.01 Studentenverblijf Astrid

Blijkbaar is Ethnocentric geen dankbaar lettertype om deze rubriek in aan te kondigen, maar omwille van 2 stomme puntjes ga ik niet gans mijn lay-out gaan veranderen. Mensen die zelf wel eens een dichtelijk schrijfseltje uit hun pen schudden kennen mijn e-mail-adres.

The Reaper

William Wordsworth (1770-1850)

Behold her, single in the field,
Yon solitary Highland Lass!
Reaping and singing by herself;
Stop here, or gently pass!
Alone she cuts and binds the grain,
And sings a melancholy strain;
O listen! for the vale profound
Is overflowing with the sound.

No nightingale did ever chaunt
More welcome notes to weary bands
Of travellers in some shady haunt,
Among Arabian sands:
A voice so thrilling ne'er was heard
In springtime from the cuckoo bird,
Breaking the silence of the seas
Among the farthest Hebrides

Will no one tell me what she sings?
Perhaps the plaintive numbers flow
For old, unhappy, far-off things
And battles long ago:
Or is it some more humble lay,
Familiar matter of today
Some natural sorrow, loss or pain
That has been and may be again?

Whate'er the theme, the maiden sang
As if her song could have no ending;
I saw her singing at her work
And o'er her sickle bending;
I listen'd, motionless and still;
And, as I mounted up the hill,
The music in my heart, I bore
Long after it was heard no more.

-=< !!!WINA SKIREIS!!! >=-

Bonjour,

Om de vorig jaar gestarte traditie verder te zetten, gaan we ook dit jaar op skireis! Net als vorig jaar zoeken we met Skikot de Franse Alpen op, meer specifiek: Les Deux Alpes! Dit alles vindt plaats in de krokusvakantie 2003 van 28 februari tot 9 maart, speciaal omdat jullie dan al 2 dagen vakantie aangeboden krijgen door 'het unief'. Helaas zijn de plaatsen beperkt, dus wees er op tijd bij! Iedereen is welkom!

Les 2 Alpes is een van de meest populaire skigebieden in Frankrijk en is 99.99% sneeuwzeker. Er is een aanbod van ruim 200 km aan pistes die reiken tot op een hoogte van 3600m, alwaar zich een gletsjer bevindt (voor degene die het niet weten: er ligt altijd sneeuw op een gletsjer, zelfs in de zomer!).

Honger en dorst zullen we er ook niet lijden, want er is een overvloed aan restaurants en bars (met Belgisch bier ;-) in het dorp. Er is zelfs een Belgische bar waar (bijna?) alle Belgische bieren verkrijgbaar zijn, misschien een aanrader? Over het skiën en boarden zelf, kunnen we vertellen dat er aan iedereen gedacht is. Er is voor elk wat wils, zowel voor de beginnende skiër/boarder als voor de meest ervaren waaghalsen. Boven-

WiNA skireis anno 2002 - gezellig keuvelen in "The Sherlock"

dien staat Les 2 Alpes bekend als één van de beste gebieden (sommigen beweren het beste gebied) voor snowboarders door het meer dan aanlokkelijk snowboardpark. Dit jaar worden de wereldkampioenschappen boarden in Les 2 Alpes gehouden (hebben ze ons toch wijsgemaakt)! Wat natuurlijk niet wil zeggen dat er niet kan geskied worden (met 2 latten bedoelen we dan). Voor de mensen die geen voldoening nemen met het traditionele tussen-de-paaltjes-skiën zijn er volop off-piste mogelijkheden, waarbij er zelfs t u s - sen de bomen kan geskied worden (wat we niet aanraden, want je bent nooit verzekerd naast de piste).

Na het skiën gaan we slapen, NOT! Les Deux Alpes staat bekend als bestemming met de beste après-ski mogelijkheden van Frankrijk! Het mag dan geen Oostenrijk zijn, toch komen we aardig in de buurt. In het centrum zijn overal gezellige terrassen en bars te vinden die 's avonds feestelijk verlicht worden. Jullie vinden er vele restaurants, cafés en 4 discotheken. Wil je liever nog wat sporten, dan kan je gebruik maken van de talloze sportfaciliteiten zoals het zwembad, de schaatsbaan, verschillende squashbanen, ... er is zelfs een sportcentrum. Ook de alternatieve sporten zoals bowling, pool, enz. zijn mogelijk! In Les 2 Alpes is er dus iedere dag iets te beleven. Er zijn spectaculaire demonstraties op de verlichte piste, live muziek en shows of nachtskiën. Dit alles in het centrum zelf, maar natuurlijk bieden wij in samenwerking met Skikot jullie de nodige gratis ontspanning en après-ski!

Onder de vorm van het volgende animatiepakket: welkomstaperitief, jeneverrodelen à volonté, sneeuwgevechten, glühwein-sneeuwvoetbal, multimediakwis, fakkeltocht, Hoegaarde après-ski à volonté, "Bacardi Breezer Unlock The Night"-party, afscheidsfuif, ... Je zal je dus zeker geen moment vervelen!

Dankzij Skikot krijgen we verder nog diverse kortingen op de hele reis. Ze bezorgen ons naast het bovenstaande anima-

lees verder p. 54

tiepakket ook nog een reductiekaart voor het huren van het materiaal, korting in verschillende bars, een fikse korting op de vooraf klaargemaakte skipas, ...

Last but not least: the price! Deze volledige reis kost u (of uw ouders) slechts 405 EUR. Een ongeëvenaarde prijs in de krokusvakantie! Alles is inbegrepen (de busreis in een luxe-autocar, een skipas voor 7.5 dagen, verblijf van 7 nachten in studio's van 5 of 6 personen, het animatiepakket, de "Skikot 2003 T-shirt", reductiekaart, ...) uitgezonderd de huur van uw skimateriaal en het eten. Zoals gezegd kan u bij het huren van materiaal op een heuse korting rekenen. Voor het eten kan je een foodpack bestellen van Skikot, waarin eten zit voor het hele verblijf! Voor slechts 53 EUR kan u dit volledig voedselpakket bekomen dat het volgende bevat: voor elke avond een warme maaltijd (soep-hoofdgerecht-dessert), een stokbrood voor 's morgens en een heel arrangement beleg, er is zelfs aan de vegetariërs onder jullie gedacht.

Om jullie nog veel meer informatie te bezorgen en tevens op al jullie vragen te kunnen antwoorden, organiseren we in de tweede week van oktober 2002 nog een informatieavond waarop we de eerste inschrijvingen in ontvangst zullen nemen. Wanneer en waar deze precies doorgaat, komen jullie zeker nog te weten (zie affiches). Voor meer details en verdere vragen kan je nu reeds mailen naar skireis@wina.rug.ac.be.

Zo, voor diegene die de sneeuwmicrobe al te pakken hebben, kom zeker eens langs op onze informatieavond. Hou de affiches in het oog en vergeet zeker niet tijdig in te schrijven, de plaatsen zijn ook deze keer beperkt! Daarna zien we elkaar zeker in Frankrijk.

Henk & Yannick

--- uw ski-team ---

Ok ik moet dus voor mijn doop een verhandeling schrijven. Dat wordt wel even weer wat wennen, want het is onder-tussen al enkele maanden geleden dat ik dit nog heb moeten doen. Nu ja, we zullen toch proberen, en we zien wel wat er uit de bus komt. *[nvwEEdpEckEr: kwestie van de mensen hun tijd niet te veel te verspillen: 't is gene vetten.]*

Tja, heel het universiteitsgebeuren was wel wat wennen, en het studentenleven natuurlijk ook. Maar een eerste cantus is toch iets waar je als eerste kanner even van opkijkt. Als schacht werd ik natuurlijk onmiddellijk aan het werk gezet door onze geliefde schachtenmeester. Alle tafels en stoelen die buiten stonden moesten naar de zaal gebracht worden, wat op zich geen probleem is, moest die deur niet zo smal geweest zijn. Maar goed, we zijn er dan toch geraakt. (Dit is dan de dank die je krijgt om even vroeger te komen ;) Eenmaal alles in orde was, kregen we een goede, samenvattende uitleg van onze meester, bijgestaan door onze senior. Regels over de zitplaatsen, de tempus commune, het peto verbo en dergelijk kwamen allen aan bod. Ook kregen we de kans om een codex te kopen. (waarover we dan ook enkele regels kregen zoals de plaats op tafel, en wanneer de codex op de pint wordt gelegd)

Eenmaal de commilitones aanwezig waren, konden we van start gaan. De cantus werd geopend met enkele woorden van de Senior, en het zingen van enkele liedjes zoals ons (nog niet volledig gekende) clublied, en het lo vivat. Ook de ad fundum's waren alom tegenwoordig. Nog leuker werd het toen alle schachten met witte kousen een liedje mochten zingen waarvan niemand wist hoe het ging. Dus werden we ad pistum geroepen voor een straf. Pinten drinken door uw kousen, is dus niet echt aan te raden. Ik wou dan nog mijn pintje ad fundum drinken met de nodige manieren, maar dit was dan weer niet nodig, waardoor de 2 groepen samen eindigden. Verdicht van de Senior : nog eens maar dan met de andere kous :) Er werd lustig verder gefeest, en gedronken, er werd veel plezier gemaakt. Velen waren opgelucht toen onze Senior een tempus commune aankondigde, waarvan iedereen dankbaar gebruik van maakte.

Eenmaal iedereen opnieuw aan tafel gezeten was, gingen we gewoon verder. Dan mochten we ons "examen" afleggen voor bierkoning. Alle schachten werden ad pistum geroepen met hun bijhorende pintje, en werden in groepen verdeeld. De eerste keer kondigde de Senior aan dat dit maar een oefenrondje was, en dat het echte werk nog mocht beginnen, dus deden we alles opnieuw. En wonder boven wonder was ik deze keer de eerste van mijn groep. En mocht ik door naar de halve finales. Daar moest ik de kroon jammer genoeg uit de hand geven aan 2 2de kanners die toevallig de peters zijn van mezelf en een vriend...

Vanaf hier werd alles wat wazig, en moeilijk te volgen. (mede dankzij het heerlijke kousen-elixir die ik naar binnen heb mogen spelen) We hebben nog lustig gezongen, en ik heb toch eens geprobeerd om duidelijk te maken dat ik even naar de wc moest, door een gedichtje op te zeggen. "Needless to say" dat dat in die omstandigheden niet meer gelukt is. Eenmaal alles gedaan was, heb ik beslist om 's morgens NIET naar de les te gaan, en heb er toen een uur over gedaan om al zigzaggend naar huis te gaan, hoewel het normaal maar 15-20 minuten is.

En verder wil ik nog even zeggen dat die biercocktail van op de voorloop mij heel de nacht parten heeft gespeeld, en tegen de ochtend toe nog altijd braakneigingen gaf. *[nvwEEdpEckEr: 't is teken dat ne goeien was!]* En die grote zak met piepschuim, nogal lastig is als je die alleen een hele dag moet mee sleuren. *[nvwEEdpEckEr: die zak piepschuim vond het anders zelf wel knap vervelend telkens gepakt te worden...]*

Voila nog een opdracht die erop zit. Dat zijn er nu 2 van de drie, nu morgen nog naar de 12 uren loop, wat moeilijk zal worden want ik moet deze avond terug naar Oostende voor een vergadering van de handbooggilde, dus mag ik morgenvroeg er opnieuw vroeg uit om present te zijn ^_^ *[nvwEEdpEckEr: en terecht!]*

stinkende schacht Andy

VOORDOOPOPDRACHT

Aangezien ik nogal weinig tekstjes gekregen heb van de schachten voor de voorloop (hint aan alle meters en peters die zich maandag een kindje gekocht hebben: laat ze eens wat schrijven voor mij over een onderwerp naar uw eigen keuze) zet ik hier nog wat foto's bij. En dat 't geestig was, kun je wel raden zeker?

Mensen die in de plateau les hebben, zullen het wel al gemerkt hebben: dit is inderdaad de WVA-vlag :-)

Onze clochard kreeg vooral in de Astrid nogal wat aandacht van het vrouwvolk...

Tom moest de WiNA-kleuren verdedigen, op elk plekje van zijn lichaam ;-)

En dit was onze playboy-bunny... Zij kreeg dan weer veel aandacht van de jongens in de Astrid ;-).

Wat deze jongen moest doen is me nog altijd niet helemaal duidelijk, maar blijkbaar had hij het er wel warm van gekregen... of misschien stond hij heet door ons bunny'tje...

Onze smurfjes liepen een ganse dag te la-la-lala-la-laaa'en...
"Help, Grote Smurf, ze hebben mij versmurfd!!!"

Een ganse dag met een
dood guppy'tje rondlopen?
Geen probleem.....

100 balonnetjes opblazen tijdens de
les? Daar draaien onze schachten
hun hand niet voor om!

Jaja, die zak isomo moet óveral mee naartoe, zelfs naar het toilet.

Gillette, the best
a schacht can gèèèèèèt...

“Wij zijn gezworen kameráááden, nooit zullen wij elkander nog verlááááten.”

DEN IESTE FUIF

joo Fuifhonden,

Zoals ieder jaar organiseert de WINA enkele fuiven, en dan moet je natuurlijk altijd beginnen met een eerste fuif – vandaar “de ieste fuif” dus. Dat is niet altijd gemakkelijk, want dit jaar hadden we bijvoorbeeld concurrentie van VTK die hun fuif in de Vooruit hielden. Gelukkig stinken die

burgies nog erger dan *Een pintje om te beginnen? Euh, ok, 5 dan!* schachten zodat er weinig mensen daar naartoe gegaan zijn – en terecht! Voor de enkelingen die toch geweest zijn: “Vuile stinkende hoeren, sletten, teven en lama’s!!!” Dit even terzijde, want ik haat gewoon VTK, jullie (persoonlijk) niet... Daarnaast was er ook de fuif van onze goeie vrienden van de Chemica, waar we natuurlijk ook efkes binnengelopen zijn – maar ook niet té lang ;-) Anyway, degenen die op de ieste fuif aanwezig waren zullen het zich niet beklagen denk ik.

Die mensen (jullie dus) zijn in ieder geval begonnen met een goeie eerste stap te zetten naar onze fuif. Er waren zelfs

Rarara, van wie zou dit poepje kunnen zijn???

*Doe de ketchup-song !
(en trek er een pijpmuiltje bij...)*

ne werkmens...
“Jelle, blijf eens af mijn tetten...!”

enkelen die om 20u al aan de (gesloten) deur stonden, zo enthousiast! Aanrader: in het vervolg beter kijken naar de affiches, daar staat namelijk op “Deuren vanaf xx uur”. Dan moet je niet vroeger proberen te gaan :-p *[nvwEEdpEckEr: in tegenstelling tot cantussen waar je altijd te vroeg mag toestuiken om mee te helpen...]*

Omdat het ondertussen een soort van traditie geworden is dat de meter- en peter-verkiezing (vrouwen eerst) op die eerste fuif wordt gehouden hebben we dat dit jaar niet anders gedaan. Peters en meters waren er genoeg – vooral bij de informatici – en dus konden we rustig aan iedereen een ouwe zak/trut toewijzen. Doordat we iedere keer een stuk of 20 mensen afriepen, waren er verschillende jongens en meisjes die pas om 1u30 hun (p/m)eter toegewezen kregen wat blijkbaar een beetje te laat was volgens sommigen. *[nvwEEdpEckEr: nog anderen waren het tegen dan gewoon al lang afgetrapt, stoute kindjes allemaal...]* Zo zie je maar eens het verschil tussen het eerste jaar in Gent en vanaf het 2de jaar in Gent.

Nadat we de laatste kindjes hadden afgeroepen was er een soort leegloop, omdat de eerste kanners de smaak van een les brossen nog niet te pakken hebben gekregen, helaas. Ondanks dat was ik wel geveleid door de ereleden die hun werk hadden afgezegd om toch nog maar eens te kunnen “doorgaan” of onze fuif.

En aan schoon vrouwvolk geen gebrek op onze "Ieste Fuif"... party on!

De eerstekanners waren dus ook weer massaal aanwezig wat veel ambiance met zich meebracht. Dit is bovendien een geweldige gelegenheid om als eerstekanner wat soortgenoten te leren kennen die 's avonds ook nog uit hun kot durven komen, en ook wat oudere studenten van de WINA itself! Jullie zullen het allemaal zelf wel gemerkt hebben dat de sfeer in orde was. Al die ambiance was te danken aan jullie enthousiasme en aan al die drank die gevloeid is. De bonnekes vlogen de deur uit en de pinten de bek in. Dat het goeie muziek was kon je duidelijk merken, want als je naar de dansvloer ging werd je bijna tegen de grond "gesprongen" omdat iedereen zo enthousiast mogelijk aan het dansen was – en terecht! Daarbij komt dus ook dat dj Claude dat allemaal heel goed gedaan heeft, een beetje van alle soorten muziek, zodat iedereen tevreden is, en dat allemaal door elkaar. Minder verwachten we ook niet van hem :-). Dit belooft alvast voor de volgende fuif – top 100 fuif – die we ook daar zullen houden. *[nvwEEdpEckEr: top 3 invullen op de flyers die je krijgt!]1*

Kort samengevat: goeie sfeer en ambiance, goed gedronken, veel volk. Het was in orde en we zullen dat zo proberen te houden op andere fuiven!

Free

OUDERLES DAG

(Beste lezer, toon dit blaadje uit uw geliefde maandblad zeker aan uw ouders, als ze zullen weten hoe saai (maar leerrijk) de lessen hier wel zijn zal de leefomgeving bij u thuis veel gezonder worden)

Geachte,

over de vele braspartijen die uitmonden in spetterende orgieën van uw zoon/dochter ga ik hier niet uitwijden, wel over lessen en studeren.

U hebt zich ongetwijfeld al afgevraagd wat uw zoon- of dochterlief allemaal uitspookt in de talloze lessen die hij/zij bijwoont als er eens niet gebroost wordt. - Even terloops: er wordt nooit gebroost! - Of u heeft wel zin om eens vage herinneringen van uw eigen leerrijke studententijd op te halen. In beide gevallen volgt nu goed nieuws:

Wij (wina) bieden u deze kans op 23 november 2002 d.m.v. een heuse ouderlesdag. Deze zaterdagmiddag staan enkele proffen ter onzer beschikking om les te geven aan u, waarna we nog intelligenter de middag zullen afronden met een receptie die dan niet uitmondt in een orgie.

Meer informatie mag u heel binnenkort verwachten via een brief in uw bus.

Met vriendelijke groeten en hopelijk tot dan,

Het WINA-praesidium.

WINNAARS

Uw scriptor werd weer overstelpt met inzendingen, maw er is eigenlijk maar 1 verliezer... Al de rest van de inzendingen heeft gewonnen en wel 5 drankbonnetjes per winnende inzending... De foto's zijn ook in kleur online te bekijken op <http://wina.rug.ac.be>

Henk (rechts) en zijn stoer vriendje Roald (links) in Key West, Florida, USA.

Thomas en Caroline die in september op hun lui gat zaten niets te doen aan de Côte d'Azur... (op slechts enkele 10tallen kilometers vanwaar uw scriptor zat niets te doen op datzelfde ogenblik...)

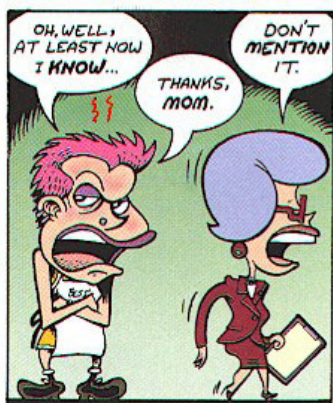
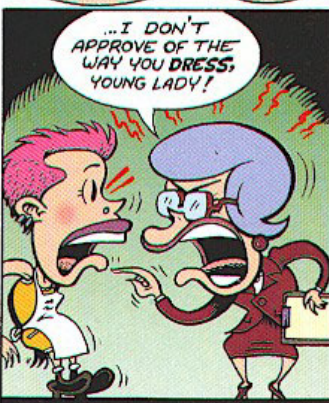
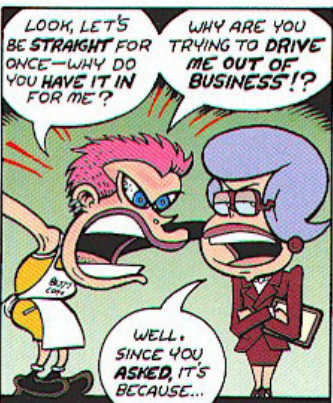
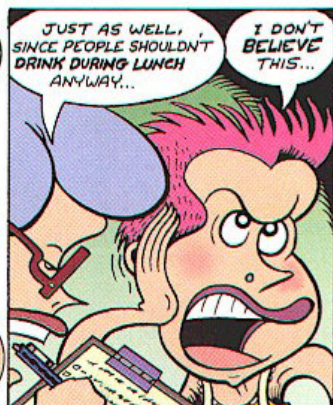
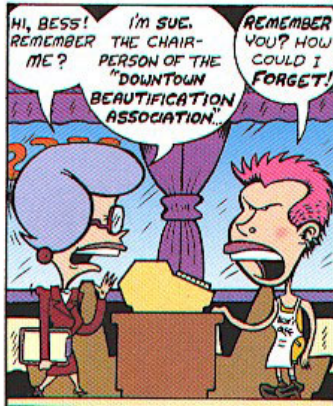
Stinkende schacht Andy, verkleed als die kerel van Star Wars op de FACTS-convention in het ICC hier in Gent deze zomer.

En dan was er natuurlijk ook nog ons kruiswoordraadsel. Winnaars hier zijn: Caroline, Liesbeth en Henk. Aan de mensen die jaloers zijn: je had maar moeten meedoen.

"Your Friendly Neighborhood Tyrant"

©2002 by P. BAGGE (PETERBAGGE@EARTHLINK.NET)

Deze keer zijn er veel lieve kindjes geweest, die allemaal braaf in de les gezeten hebben, opgelet hebben en zelfs zo braaf geweest zijn om alle glijbaantjes op te schrijven en door te mailen naar mij. Volhouden zou ik zeggen!

Dries Van Dijk (AAP):

- "Stel, ge roept die static methode op, en ge zit aan mijnString te foefelen..."

prof. K. De Bosschere:

- taalverwarring in de cursus: "do niets"
- "Je gaat alleen naar het toilet, soms met anderhalf."
- "... neemt toe met 7% per jaar, dus verdubbelt om de 21 jaar."
- "In het onderzoek zullen we onderzoeken."
- "Het is aannemelijk aan te nemen..."
- "Er zijn er vier die 'zeer goed' krijgen: Gent, Brussel en Antwerpen. Ja 't is zo."
- "Werk niet aan uw projecten tot er geen fouten meer inzitten, Microsoft doet dat ook niet."

prof. Coolsaet:

- "Als je geen pen en papier hebt, kun je me dan de Fibonacci-reef... euh, Fibonacci-reeks opzeggen?"
- "Ja, 't is natuurlijk jammer dat het van de eerste keer werkt, want nu heb ik weer niets te vertellen."
- "... en jullie lijken allemaal wel high door de opgave van het het project."

prof. ir. dr. Hoffman:

- "We go to talk about..."
- zegt: "coast of..." ipv "cost of"
- "What can you else do?"
- "Put it an other system in."
- "Je komt naar de les om naar de les te komen."

prof. H. Demeyer:

- "Dan hebben we een triplet van vrouwen."
- "... een meisje is een succes, dus dan is een jongen een faling."

BV:

- "Ik vond dat van Katie wel een goed voorspel" (ipv voorstel)
- "Entrepreneur, da's toch lift in het Frans hé?"
- "Tuurlijk weet ik wat pocheren is! Dat is koken onder het kookpunt." (wou een brochette "pocheren" op de barbecue)
- "Wiskunde zit bij de Lothar" (omgekeerd dus)

Klaartje:

- (op de vraag waar 'Djerba' ligt) "Ah, da's een eiland, dus da ligt in de zee tjens!" (Na dubbelgechecked te hebben mag ik schrijven dat het een Tunesisch eiland is.)

Liesbeth:

- "Hoeveel percent is dat? Ah, nen liter."

Muriël:

- ('s nachts terwijl ik ten huize Vermang bleef maffen): "Stop het Bart, ge weet da'k da nie graag heb, haal het er terug uit."
- (tot BV): "Wat kun jij met je duim doen?"

Henk:

- "Met de bok tussen de benen thuiskomen?" (zijn oplossing bij een uitbeeldspelletje)

Een dikke 20 schachten, netjes op een rijtje, stilletjes en verlegen aan het wachten tot hun eerste cantus zou beginnen. Dat is alvast één van mijn favoriete beelden van de OefenCantus van dit jaar (en jawel, deze keer herinner ik me die eens volledig). Gelukkig bleven ze niet zo stil naarmate de avond vorderde. Na de gebruikelijke briefing en een korte oefening waren ze verbazend snel weg met het afroepen van de pagina - s. Ook het inschenken van het bier gebeurde volgens de regels van de kunst. Bier binnenkrijgen (en -houden) vergde echter nog wat oefening... het zingen ook (alhoewel zelfs sommige commilitones dat laatste helaas nooit helemaal onder de knie krijgen...).

Ook de oude getrouwen waren weer aanwezig, waarvan er zich enkelen vanaf nu erelid kunnen noemen. Jammer genoeg lieten de nieuwste commilitones zich niet zien (behalve dan diegenen die het tot praesidiumlid hebben geschopt... en ex-porre Kim, waarvoor dank).

Al van de eerste minuten werd er stevig ingevlogen. Het bier was nog maar goed en wel uitgeschonken, de schachten zaten nog maar net op hun plaatsje, of we ontdekten al dat er enkelen van hen met Witte Sokjes rondliepen, wat direct goed was voor een Ad-Sok-Estafette. Het startschot werd gegeven via mijn, weliswaar zwarte, sokken en de trend was gezet voor de rest van de avond.

De cantus verliep zoals een cantus hoort te verlopen: er werd gezongen, gezopen en rondgehuppeld. Na de eerste tempus was de zaal al gedecoreerd met een mooi verkeersbord (Kippi vond dit niet grappig toen hij het de volgende dag ontdekte). De Schachten-Bierkoning-verkiezing verliep ietwat voor-spelbaar. Na een aantal ex aequo's (waarom drinken ze toch telkens allemaal net even snel?) ging de finale tussen de twee schachten die zich op andere dagen uitgeven voor praesidium-leden. Tom, die al druk voor een bierpens aan het sparen is, won moeiteloos. De vreugde om deze overwinning werd helaas even snel weer teniet gedaan door een jammerlijke nederlaag tegen regerend WiNA-Bierkoning, Free (over wiens bierpens al een boek kan worden geschreven). *[nvwEEdpEckEr: Fré's bierpens is ondertussen een eigen leven beginnen leiden en wenst niet*

meer geassocieerd te worden met Fré zelf. Dan ben ik te weten gekomen toen hij samen met mijn bierpens op café zat.]

De commilitones leken weer volledig op te gaan in de gezangen, de Senior gaf het beste van zichzelf op zijn eerste grote cantus en zelfs de schachten zagen er nog gelukkig uit... ook al begon bij sommigen chronische bewusteloosheid in te treden. Tegen de tweede tempus kon al de helft van hen zich het zinnetje 'Meester, peto verbum' niet meer herinneren en stormden ze stuk voor stuk wanhopig naar het toilet. Eén brave schacht kwam niet van zijn stoel en vulde ter plaatse een emmer met zijn maaginhoud (die daarna, weer tot grote ergernis van Kippi, in de lavabo terecht kwam).

Conversatie van de avond, net voor het rustige gedeelte:

- Meester, mag ik naar het toilet?
- Stomme schacht, 't is net tempus geweest!
- Jammaar... 't is niet om te plassen...
- *zucht*

Twee vrouwen die bij de WiNA op cantusstage wilden komen, mochten zich, naar goede gewoonte, nog snel even uitkleeden. Enkel gekleed in hun kiel (en gevolgd door menig schachtenoogje) konden ze dan de slaapliedjes meezingen. Jammer genoeg hadden een aantal schachten hier al niet meer op gewacht om terug naar hun koten te strompelen... volgende keer beter zou ik zeggen. Je zou ervan verschieten hoe zo'n doop de weerstand verhoogt.

We waren nog net op tijd voor het rustige gedeelte van de Chemica-cantus om daarna nog wat na te praten en in te dommelen in de Sjakosj.

Nu nog eens speciaal voor onze geëerde Praeses:
"Ad exercitium sanctissimi Salamandris, omnes commilitones qui ad sunt : surgite!"

T.

GRATIS BBQ

Olé ! Brochette flambé !

Ik weet het nog goed, het was de eerste donderdagavond in oktober. Die avond stond de eerste WINA-activiteit op het programma van heel wat nieuwbakken eerstejaars. Gratis barbecue: gratis eten, genoeg drank (wel zelf te betalen, je kan niet alles willen) en daarbij nog een schepje sfeer en leuke. Iedereen die zo slim was om zich lid te maken van ons studentenclubje, kon genieten van onze vrijgevigheid.

Tom en Thomas stonden heet en bakten er wel degelijk iets deftigs van. De aanwezigen lieten het zich smaken. Onder-tussen huppelde Free zo gezwind als een dartele hinde *[nvwEEdpEckEr: dan toch een heel oude kreupele hinde lijkt mij...]* rond in het café om iedereen te voorzien van bonnetjes die toegang gaven tot al dat gratis eten. Bart sjeesde rond met genoeg mosterd om een hamburgerkot 3 jaar lang te bevoorraden. *[nvwEEdpEckEr: en dat zullen de schachtjes geweten hebben op de doop... muhahaha...]*

Naarmate de avond verder vorderde, kregen de nieuwe leden door dat die praesidiumleden minder grote idioten zijn dan dat ze er eigenlijk uitzien. Enkelen hadden zich al laten overtuigen om zich te laten dopen, maar we lopen op de feiten

voorruit [invEEdpEckEr: van een auto of een camion?]. Ook waren enkele ouwe bekenden en afgestudeerde binnengevallen. Altijd een prettig weerzien. Maar naar mate de avond vorderde, begonnen de mensen af te druipen. Op het einde hebben we de vuren gedoofd, de boel opgekuist, afscheid genomen en om helemaal in vrede te eindigen, zijn we dan pinten gaan pakken in de Sjakosj.

Steven

(die blijkbaar nogal inspiratieloos was op het moment van schrijven...)

Waar Vermang de mosterd haalde...

Vooral de niet-salade dingen waren populair bij de **salad-bar**...

't heeft ons deugd gedaan, aan ons penske, aan ons penske...

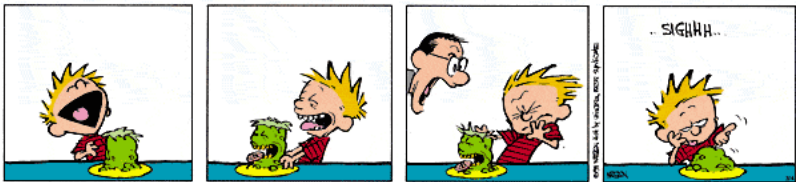
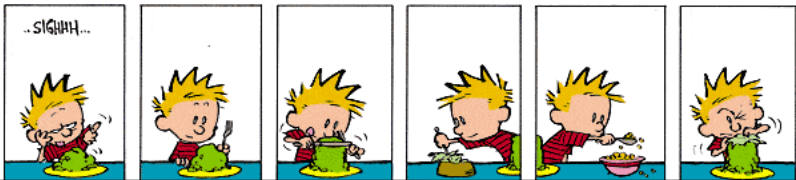
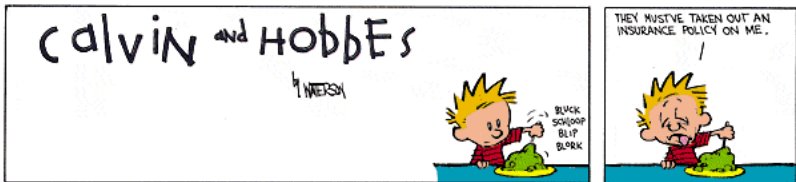
Duvel, Jupiler en Hoegaarden? Brave schachten. Watertje?! Stoute Muriël

"Zitten ze nog vast? Oef, ok..."

WIST U DAT... ?

- er geen wudjes zijn?
- WUDjes altijd mogen doorgemaïld worden naar scriptor@wina.rug.ac.be ?

WINA 'S WACKY WEEKEND

Yow WWW'ers,

Hier een beetje een samenvatting van het hoe, wat, wanneer, waarom van het wacky weekend, voor de verstrooide zielen onder ons: verlies dit dus niet! Jaja, we gaan dus op (lang) weekend van 8 tot 11 november. De locatie blijft voor jullie een groot geheim, als je in de Ardennen van de trein stapt zal het mysterie al iets kleiner zijn!

Wat hebben we zoal op het programma staan:

Vrijdag 8 november:

We verzamelen om 18u30 aan het Sint-Pietersstation in Gent. Ietsje later zitten we dan op de trein naar onze onbekende bestemming in de Ardennen... . Zoals je verder wel zult zien zit je vervoersbewijs in de prijs inbegrepen, dus geen zorgen maken daarover! Vertrek wel met stevige schoenen en warme kledij voor 's avonds, het is niet zeker of we nog een bus hebben ter plaatse... ;-). Voor de vrouwen onder ons: we gaan op weekend, dit betekent: voor iedereen maximaal één zak (!), laat die beautycase en vele balkleedjes dus maar thuis.

Zaterdag 9 november:

In de namiddag hebben we voor de sportievelingen (en ook voor de anderen natuurlijk) een mountainbike route uitgestippeld, niet te missen!! Voor de freaks dus zeker koersbroek niet vergeten!

's Avond mag je je verwachten aan een mega-kwis over allerehande thema's, warm jullie hersentjes al maar een beetje op in de les.

Zondag 10 november:

Voor vandaag blijft alles een beetje een verrassing, wat we precies gaan doen zien jullie daar dan wel, kwestie van de spanning er een beetje in te houden, ghehe...be prepared... En dan heb-

ben we ook nog traditioneel ons cantusje natuurlijk, hopelijk zijn alle schachtjes naar de oefencantus geweest, zodat er hier geen gewonden vallen.

Maandag 11 november:

Vandaag Wapenstilstand, dus niet gevreesd : geen les vandaag. Tja, feestjes kunnen niet blijven duren dus we moeten ook wel nog eens naar huis ook natuurlijk, maar geen nood: onze treinrit zal een oponthoud van meerdere uren hebben voor alweer een leuke verrassing, zorg dus dat je bagage niet hinderlijk is!

en slapen zul je natuurlijk ook doen, meestal zelfs buiten de slaap-uurtjes

Prijs : 60 euro

En wat zit daar allemaal in :

- Vervoer
- Eten voor het hele weekend
- Activiteiten
- Verblijf
- Verzekering

BELANGRIJK : alcoholische drank die verzet wordt op het weekend is niet inbegrepen en wordt afgerekend de laatste dag. Dit is het enigste dat achteraf nog betaald dient te worden.

Meebrengen:

- Onderlaken, slaapzak en kussen(sloop)
- Aardappelmesje
- 2 keukenhanddoeken
- 1 WC rol
- gezelschapsspelletjes, muziekinstrument,
- En natuurlijk kleren, wasgerief, en dergelijke naar believen
-

!!! Alles opbergen in één zak!!!

Inschrijven:

Heel eenvoudig: je stuurt zo vlug mogelijk een mailtje naar www@wina.rug.ac.be en geeft een voorschot van 30 euro af aan iemand van het weekend-comite, of je schrijft alles over op het rekeningnummer van de WINA (068-2241818-78) met vermelding van "weekendinschrijving", naam en richting.

Zijn er nog vragen? Mail deze dan ook maar naar www@wina.rug.ac.be

Hopelijk zijn we met een hele bende en maken we er een mega wacky weekend van, de activiteiten beloven veel!!

Tot dan,
Het weekend-comite,

Muriel, Bart, Thomas en Tom

MPL **MULTIMEDIA POSTORDER LIJN**
Tel.: 03/326.11.11 Fax: 03/326.22.22
ONLINE COMPUTER SHOP
Bevernagelei 47, 2100 Deurne ☐ info@mpl.be ☐ <http://www.mpl.be>

Go check it out on:

<http://www.mpl.be>

NEED FOR SPEED HOT PURSUIT 2

Graphics:

Zeer mooie graphics, schaduwen, zonlicht, reflecties van de omgeving op de auto's, ... Het is allemaal heel mooi gedaan met oog voor detail. De auto's zelf zijn tot in de puntjes afgewerkt en laten je dromen van de auto's in het echt. Ook de tracks zijn er goed op vooruit gegaan.

8/10

Audio:

De muziek valt goed mee en is genoeg gevarieerd. Spijtig genoeg is het voor de moment wel nog niet mogelijk je eigen mp3's te gebruiken. De geluiden die de auto's maken lijken ook heel realistisch (hoewel ik dat natuurlijk niet kan checken ;)) Ook de stemmen van de politie callen mee, maar die worden wel wat repetitief. Het beste vind ik wel de eax en 3D effecten, vb wanneer je in door een tunnel rijdt

8/10

Gameplay:

Nu komen we tot het belangrijkste van het spel, voor diegenen die nfs:hp1 kennen kan ik u verzekeren dat deze racer even veel voldoening geeft. Zeer goede respons van de auto's en een overweldigend "speed" gevoel wanneer je rond de 280kmh door de bochten scheurt. De AI van de tegenstanders is niet zoveel beter geworden (voor wie

goed is in dit soort spellen) maar de cops hebben toch een aantal extra rucjes onder de mouwen. Nu gaan ze je veel beter de weg afsnijden of je

doen spinnen door achteraan aan de zijkanten van uw auto te pushen. Verder hebben ze deze keer even snelle auto's en kunnen ze zelfs de hulp invoeren van een helicopter die bommen dropt op de weg. Een andere feature die veel meer is uitgewerkt in deze game is dat er een groot aantal shortcuts zijn die je kan nemen om beter tijden te plaatsen of de flikken te ontlopen. Er is ook een nieuw swsteeem van racen in sigle player: je hebt een aantal opties zoals vb hot pursuit en dan heb je een soort boomvormige structuur waarop races staan. Als je een medaille wint kan je 1 van de volgende doen en j krijgt ook punten die je kan gebruiken om nieuwe auto's of tracks te unlocken. Het verslavendste van de vorige hot pursuit was wel tegen vrienden spelen over een netwerk, maar spijtig genoeg heb ik deze functie nog niet kunnen testen, maar ik ben er vrij zeker van dat dat ass gaat kicken! Voor de rest moet ik de mensen die graag simulaties spelen wel waarschuwen dat dit een pure arcade racer is, dus aan 200kmh frontaal tegen een obstakel botsen en gewoon verder racen is dus perfect mogelijk.

9/10

conclusie:

Een leuke verslavende racer die zeker de moeite is om eens te spelen, ook al ben je niet echt een fan van dit soort games.

J.

Dinsdag 8 oktober.

Uw aller sportpraeses zit op zijn zatte gemak om 4.30u nog in den Amber. Op het moment dat ze bijna gaan sluiten denk ik met innerlijke tevredenheid aan het feit dat ik woensdag geen les heb. Ik drink mijn laatste pint ad fundum, lul nog een kwartiertje over de grote dingen des levens en vertrek.

And then it hits me! *[nvwEEdpEckEr: jammer genoeg niet hard genoeg]*

Woensdag 9 oktober zette het GUSB (Gents Universitair Sport Beheer) de deuren van zijn complex open. Om 10.00u zaten wij daar, op de koop toe nog twee uur te vroeg, onze kater verbijtend.

Tegen 12.00u begon het volk toe te stromen. Tot onze grote verbazing was de opkomst meer dan redelijk, zelf voor het redelijk minimalistisch WINA standje. Er was natuurlijk wel bier voorhanden, maar daar moest wel iets voor gedaan worden. Zoals: leg een muntstuk of een kroonkurk op je elleboog en de rug van je hand op je schouder. Probeer nu het muntstuk te pakken met dezelfde hand. Bij een verdienstelijke poging kreeg de gelukkige een pintje... Voor de gein: als het lukt kan je eens proberen met twee kroonkurken. Mijn persoonlijk record is acht. Verbreek dit en ik trakteer je er ene.

De andere standjes waren wat origineler. Bij het VTK kon je met pijl en boog op het praesidium schieten. Naar het schijnt was het de bedoeling bekertjes omver te schieten, met de nadruk op "naar het schijnt".

Om de boel wat op te vrolijken kwam de studentenfanfare wat bekende deuntjes spelen. Op verzoek van de nu, naar de WINA sport-norm, grote WINA delegatie kon Clementine niet ontbreken.

Zowat alle sporttakken waren vertegenwoordigd, tot vrouwenrugby toe (no girls to mess with). *[nvwEEdpEckEr: da zijn lieve meisjes, idioot...]* Er werden demonstraties en informatie gegeven van uitermate avontuurlijke en exotische sporten als wandelen

en bridge, maar ook van het wat rustigere werk zoals canyoning, rafting, rotsklimmen, enz...

Net als vorig jaar brachten de sportpraesides op 16 oktober WINA tot ongekende hoogtes. Muurklimmen dus. Hoewel een begeleider eigenlijk niet echt nodig was (we hadden een zeer ervaren klimmer in ons midden) konden we geen risico nemen. Slim gezien van onze begeleider was de strategische neuspiercing door zijn neus, dat kan altijd van pas komen als zekering.

Onder deskundig advies klauterden we een paar meter omhoog (niet naar beneden kijken *slik*) om dan weer naar beneden te komen. Sommigen zouden hiervan het nut niet inzien, maar met je getrainde vingers kan je dan nog net Hulkgewijs de tramdeur opentrekken zodat je niet nog eens een kwartier moet wachten. *[nvwEEdpEckEr: van te zappen krijg je anders sterke duimen en van 2 six-pacs per avond open te trekken ontweek je nogal een wijsvingers!]*

Afijn, het sportstukje is bijna ten einde. Neem tot slot eens je mooie agenda die je van de leuke mensen van WINA hebt gekregen en noteer met de nodige schwung "Lasershooten" op dinsdag 12 november. Ikzelf breng een niersteenverpulver mee. See you there!

"Continuous effort, not strength or intelligence, is the key to unlocking our potential." -- Liane Cardes

Bouvier

Sportpraeses WINA 2002-2003

Normaal gezien ging hier een interview komen met de verantwoordelijke voor de speelgoedinzameling en verzending naar een kindercrèche in Zuid-Afrika, maar wegens tijdsgebrek van zowel uw scriptor als van Jelmen, is dit interview er niet meer gekomen. Dat zullen we goed maken in de eerste editie na de Kerstvakantie door een opvolging en evaluatie van onze inzameling. Afijn, voorlopig zullen jullie het moeten doen met de info die ik nog uit mijn hoofd weet.

Terwijl ex-
praesidiumlid Jelmen
in Zuid-Afrika was
om ginder met de
plaatselijke vakbon-
den samen te wer-
ken, werd hij ook
voorgesteld aan en-
kele mensen die een
kindercrèche opge-
start hadden. Zoals

jullie kunnen zien is de infrastructuur niet je van het, wat niet
verwonderlijk mag zijn in een ontwikkelingsland dat constant in
burgeroorlogen verwickeld is.

Om die mensen wat te helpen, zal het ACLVB
(www.aclvb.be) speelgoed inzamelen en verschepen naar de
kindercrèche in Zuid-Afrika. De inzameling loopt nog tot het ein-
de van deze maand, zodat het speelgoed nog voor Kerstmis ter
plaatse komt. Zo kunnen ze ginder een kerstfeest
bouwen rond het hele gebeuren. Mensen die
wille n meehelpen mogen

dus gewoon oud (géén kapot!) speelgoed meenemen naar S9 en in de kelder dumpen. Wij zorgen ervoor dat Jelmen dat dan wel met zijn fiets komt halen :-). Binnen twee Strakskes krijgen jullie de uitslag van onze inzameling.

P.S.: sex-toys worden NIET doorgestuurd naar Z-A. maar zullen wel door het praesidium zelf in bewaring gehouden worden.

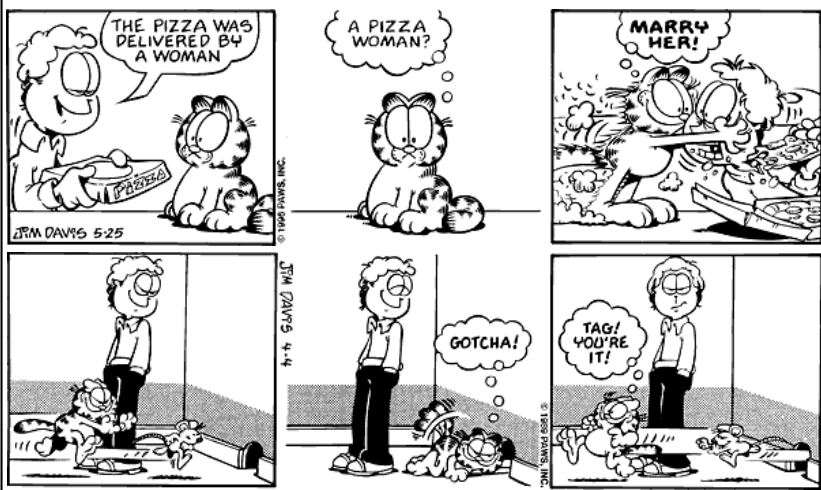

EWEL MERSIE, ZIE

Gelieve de mensen die in deze rubriek reeds 2 keer of meer verschenen zijn met het nodige respect en de verdiende eer te behandelen. Zonder hen had ik namelijk geen werk en jullie geen Strakskes. Deze keer zijn de gelukkige mensen:

- alle leegaards uit het praesidium (deze keer hebben ze het buiten 1, allemaal gepresteerd om minstens 1 week te laat te zijn... en mijn zweepjes zijn ondertussen aan vervanging toe)
- mensen die nog genoeg hersenactiviteit konden opbrengen om mee te doen aan de wedstrijdjes
- voor de Glijbaantjes: **Leon Reniers, Karel Popelier, Ilse Van Loocke, Mikael Tack, Andy Decramer, Kurt Verduyn en Ken Decreus** (jaja, diene finalist voor Mister Vlaanderen 2003), blijven gaan zou ik zo zeggen!
- voor de WUDjes: niemand... stoute, stoute kindjes!
- stinkende schacht **Andy** voor zijn verhandeling
- onze **cyber** voor de GAME_ZONE
- voor Jommeke's Moppentrommel: **Ilona Vanaert, Thogelt en Bouvier**

Wie ik **NIET** wens te bedanken is de klootzak die tijdens de oefencantus met alcoholstift op mijn lint geschreven heeft ipv op mijn kiel. Deze persoon wens ik eerder een smakelijk trio van haaruitval, botkanker en miltvuur toe.

[nvwEEdpEckEr: een nieuw jaar, een nieuwe reeks op de achterkant van de Strakskes: ontbijtgranen die de tand des tijds niet overleefd hebben...]

BREAKFAST CEREALS THAT DIDN'T SURVIVE THE 50'S #2

